

WILUWDOUW
architectenburo a.stor
weesp 02940 - 12743 / 14

DONDERDAG 22 NOVEMBER 1990

de Nieuwe
Weesper

OOK HI
J.C. van Koo
02940
P 17498
AANNEMERS

• Directeur Dalmulder en bestuurslid Nagel op de bouwplaats waar het nieuwe schoolgebouw moet verrijzen.

Foto Gerrit Hols

Nieuwe Wouter Nagelschool wordt straks één groot geheel

DRIEMOND - Zes jaar na de eerste plannen gaat het er dan toch van komen: de Christelijke Basisschool Wouter Nagel krijgt een nieuwe behuizing. In een tijd dat er op landelijk niveau gesproken wordt over het fuseren en opheffen van dorpsscholen maakt de Driemondse school een bloeiperiode door: het leerlingenaantal is de laatste jaren van 85 naar 146 gestegen. De Wet op het Basisonderwijs uit 1985 maakte het noodzakelijk dat de kleuterschool De Wegwijzer en de Wouter Nagelschool samen gingen. Maar er was nog altijd sprake van twee aparte gebouwen.

door Co Woudsmas

Op 26 november om 14.30 uur gaat met behulp van twee leerlingen de eerste paal van het nieuwe gebouw aan de Jaargetijden de grond in. Ton Dalmulder, de 43-jarige directeur van de school, en Henk Nagel, het 41-jarige bestuurslid van de Vereniging tot Bevordering van Christelijk Nationaal Schoolonderwijs (CNS) Weesp en Driemond en lid van de bouwcommissie, praten over de lange weg naar het succes.

Dalmulder vertelt dat school en huidige schoolgebouw van 1928 dateren. In 1975 werd de school naar het zich zeer verdienstelijk gemaakt hebbende bestuurslid Wouter Na-

gel, grootvader van Henk, vernoemd. Dalmulder: „Zoals overal moesten ook in Driemond de lagere scholen en de kleuterscholen fuseren. Onze basisschool is de laatste school in de regio die nu in één gebouw komt. Het oude gebouw voldeed nog redelijk, maar is nu gewoon te klein geworden. Het ligt aan de Burgemeester Bletzstraat en is omgeven door huizen en tuinen; uitbreiden had alleen in de hoogte gekund, maar dat was al een keer eerder gebeurd. Dus werd er een nieuwe locatie gezocht.”

Lange tijd leek het erg onwaarschijnlijk dat er nieuwbouw zou ko-

men. Schoolleiding en -bestuur gingen in de slag met gemeente, inspectie en Rijk. Dalmulder: „Een sterk punt voor ons was natuurlijk het groeiende aantal leerlingen. Die groei heeft drie oorzaken. Ten eerste de nieuwbouw in Driemond, het dorp is verjongd. Ten tweede worden er in Driemond relatief veel kinderen geboren. Ten derde komen er de laatste jaren veel kinderen van buiten Driemond naar onze school. Kinderen uit de nieuwere delen van Amsterdam Zuidoost, vooral uit de wijk Kantershof. Men kiest bewust voor een kleinere school, zoals de onze. Vroeger lag het voor de hand dat je je kind naar 'de school om de hoek' stuurde, maar dat is nu geen automatisme meer. Het zou natuurlijk heel vreemd zijn als we in de toekomst alsnog vanwege de regeringsplannen zouden moeten verdwijnen. Dan zou Driemond een belangrijk deel van zijn aantrekkingskracht verliezen. We zullen als dat moet vechten voor het behoud van onze school.”

Uiteindelijk werd na overleg met de stadsdeelraad Zuidoost bepaald dat de nieuwe school een uitbreiding van De Wegwijzer zou worden. Nagel: „Er moest wel een deel van de kleuterschool gesloopt worden. Ondanks is De Wegwijzer afgebrand, alleen vloeren en fundamenten zijn gereed. De Weesper architect Ton Stork, onze 'huisarchitect' sinds 1953, had eerst een aantal uitbreidingsplannen van het gebouw aan de Bletzstraat ontworpen, om te laten zien dat die onhaalbaar waren. In 1989 ontwierp Stork met zijn zoon Jan-Ton de eerste versie van het nieuwe gebouw. Dat ontwerp werd door de Welstandscommissie van de gemeente Amsterdam afgekeurd.”

Totaal oneens

Dalmulder en Nagel zijn het nog steeds totaal oneens met het oordeel van de Welstandscommissie. Dalmulder: „Het gebouw zou niet 'in het dorpskarakter passen'. Volgens mij is de commissie absoluut niet op de hoogte van de situatie hier. Het eerste ontwerp was heel speels, met op elk lokaal een apart piramidevormig dak. We zijn niet tegen het oordeel van de commissie in beroep gegaan, want dat had de bouw enorm vertraagd. Het tweede ontwerp, met een plat dak en meer conventionele zadeldaken, werd wel goedgekeurd. Het is overigens nog altijd een leuk en functioneel gebouw, hoor.”

Toch zou het ontwerp nog een verandering ondergaan. Nagel: „Wij hadden toestemming van de twee

klaslokalen van De Wegwijzer om een school van vijf lokalen te maken. Dat was echt minimaal. Onze vereniging wilde graag een zesde lokaal, en met behulp van geld dat de inmiddels in de CNS opgegeven vereniging van de kleuterschool nog had, met eigen middelen dus, is dat zesde lokaal uiteindelijk mogelijk geworden. We hopen wel dat uiteindelijk ook dat lokaal door het Rijk betaald gaat worden.” „Het wordt echt een fijn gebouw”, zegt Dalmulder, „met behalve zes lokalen voor de acht groepen een speelplaats, dat in de eerste plaats voor de kleuters bedoeld is, en een centrale ruimte. Er komen ook twee aparte speelplaatsen, een voor de onderbouw - de voormalige kleuterschool - en een voor de bovenbouw. Ook de locatie is prima, mooi centraal en vlak bij het gymnastieklokaal.”

Open Christelijk

Het 'toegevoegde' zesde lokaal, waar natuurlijk ook weer apart toestemming voor nodig was, zorgde voor uitstel, maar nu kan eindelijk de eerste paal erin. Dalmulder: „Dat wordt gedaan door de oudste leerling van de school, Martijn Pieterse, en de jongste, Milou van Voorst. We hopen dat nog voor het einde van het schooljaar de kinderen naar het nieuwe gebouw kunnen verhuizen. Hoe zou Dalmulder zijn school willen karakteriseren? Dalmulder: „Het is een open christelijke school. Iedereen is welkom, maar we vertellen alle ouders die hun kinderen naar onze school willen sturen, dat iedereen aan alles mee moet doen. We passen ons niet aan de ouders aan. Veel ouders kiezen vanwege de kleinschaligheid en de kwaliteit voor onze school. En veel niet-gelovige ouders zeggen: 'het is goed dat ons kind ook eens met het geloof in aanraking komt, dan kan het later kiezen.’”

Speelt het feit dat in de rest van Zuidoost er vaak veel buitenlandse kinderen op school zitten een rol bij de keuze van 'mensen van buiten' voor de Wouter Nagelschool?

Dalmulder: „Soms wel, denk ik. Op een bepaalde school in Zuidoost zitten kinderen van wel driëntwintig verschillende nationaliteiten. Om daar mee om te gaan moet je veel deskundigheid in huis hebben, denk maar eens aan de taalproblemen. In Zuid-Oost trekt men toch nogal 'van school naar school'. Maar laat ik benadrukken dat iedereen, ongeacht afkomst of godsdienst, op onze school welkom is. Er zitten ook op onze school wel een paar buitenlandse kinderen. Zoets kan volgens mij een verrijking zijn.”